

Od ignorancji do wiedzy

Dlaczego człowiek myli się co do rzeczywistej przyczyny zjawisk, które obserwuje dookoła siebie?

Zdarzenia, których rzeczywistej przyczyny, rzeczywistego mechanizmu człowiek nie potrafi wyjaśnić, uważane są przez niego jako „skutek przypadku” albo też jako decyzja Boga. W gruncie rzeczy przypadek oraz wola boska są jedynie błędnym usprawiedliwianiem się, pretekstem. Niedostateczny rozwój człowieka, jego brak mądrości powoduje, że wierzy on w to, iż tylko przypadek albo Bóg są czynnikami odpowiedzialnymi za zdarzenia, których nie rozumie. Przypisując przypadkowi lub Bogu przyczynę zachodzących zdarzeń, człowiek udaremnia sobie zbliżenie się do wyższej prawdy oraz powstrzymuje wszelkie poszukiwania fundamentalnej wiedzy. Według siebie wie on wszystko, nie potrzebuje nikogo, żeby się czegośkolwiek uczyć: jest jedynym, który ma rację!

Takie zachowanie, takie zaślepienie jest następstwem jego pychy oraz próżności. Wyobraża on sobie, że posiada całkowitą wiedzę i uważa się za uosobienie Boga. Takie wrażenie, takie złudzenie w postrzeganiu świata jest bezpośrednio związane z egoizmem, ze skrajnym indywidualizmem.

Wiedza nauki duchowej, tak jak i nauki materialnej, znajduje się w stanie ciągłej ewolucji. Istnieje postęp duchowy, podobnie jak istnieje postęp materialny. Prawda bezustannie się wysubtelnia, staje się coraz bardziej doskonała. Wiedza objawiana przez wielkich mistrzów przeszłości rozwija się, ażeby zawsze zbliżyć się trochę więcej do głębszej prawdy. Droga, która prowadzi do większej świadomości, przebiega przez obszary, w których kwestionuje się bardzo rozpowszechnione prawdy, nawet te przekazywane przez mędrców i najwybitniejszych myślicieli ludzkości. Taki postęp, takie przeobrażenia mogą przeszkadzać wielu ludziom. Tymczasem, ażeby człowiek mógł osiągnąć wyższy poziom świadomości i rozwinąć mądrość, nieodzowne jest odsunięcie się na zawsze od sektarianizmu, zachowawczości, zaślepienia, fanatyzmu, uporu oraz egoizmu.

Moje wizje dotyczące zjawiska karmicznego i reinkarnacji w niektórych punktach bardzo różnią się od powszechnie przyjętych do tej pory poglądów. Być może zdziwią one niektórych czytelników. Postęp prawdy odbywa się również poprzez starania i wysiłki podejmowane w kierunku jej udoskonalenia, a także zmianę, o ile jest to konieczne, jej treści.

Każde odkrycie, każda teoria jest słuszna tylko wówczas, jeśli zgadza się z rzeczywistością, jeśli sprawdza się w faktach. Ażeby jakiegokolwiek odkrycia lub teorie były możliwe do przyjęcia, niezbędne jest upewnienie się, że nie zawierają w sobie przeciwieństw. Mało ważną rzeczą jest to, że są one powszechnie znane, jeśli nie są w stanie wyjaśnić zachodzących zdarzeń w spójny sposób. Jeśli odkrycie albo teoria nie są potwierdzone przez doświadczenie, ich wartość może być podana w wątpliwość, są one wówczas niedoskonałe. Należy je zatem udoskonalić. Każda teoria, każde odkrycie w konfrontacji z faktami musi się sprawdzać.